

[Grethe Fenger Møller]

normale administrationsområde, herunder også Sundhedsstyrelsen. Jeg mener, det kan være rigtigt at sige, at det bliver et mere neutralt organ, således som det er foreslået i lovforslaget, og jeg synes, forslaget til opbygningen er ganske tilfredsstillende, i modsætning til det, som hr. Torben Lund var inde på. Jeg håber, vi under udvalgsbehandlingen kan nå frem til nogle fornuftige løsninger på dette område.

Jeg synes nu også, det er værd at fremhæve – også i betragtning af det, hr. Torben Lund just fremførte – at det ikke bare er forsikringsselskaberne, som kan afgøre sagerne – der er mulighed for at indbringe sager, som man er utilfreds med, for Den Sociale Ankestyrelse og endelig for de almindelige domstole – og at lovforslaget også indeholder en forlængelse af den frist, patienten har for indbringelsen af disse sager.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis positive holdning til udvalgsbehandlingen.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal igen sige tak til ministeren for fremsættelsen af dette lovforslag. Men jeg skal tilføje, at da det blev fremsat den 19. februar sidste år, kunne vi ikke nå at få det færdigbehandlet i løbet af året. Derfor er det lidt ærgerligt, at vi er kommet så langt hen i denne samling, at det måske kan komme til at knibe med at nå det igen i år, for det er et meget kompliceret lovforslag, og det indeholder en række spørgsmål, som i høj grad skal belyses.

Jeg opfatter forslaget som en del af det, der også blev vedtaget sidste år, nemlig at der sker en hjælp til patienter, som på en eller anden måde kommer i klemme i sundhedssystemet, og dér tænker jeg naturligvis på det patientklagenævn, der nu er etableret, og som vel skal ses i sammenhæng med det, der diskuteres i dag.

Ministeren oplyser, at en af grundene til, at det først er kommet nu, kan være, at personkredsen er blevet udvidet, og det skal ministeren ikke have utak for.

Ved den forrige behandling af forslaget gjorde vi opmærksom på, at vi var betænkelige ved de mange ministerbeføjelser, forslaget indeholdt, og det gælder også det nu foreliggende. Jeg tænker her på det, der bl.a. står om, at ministeren kan foretage en justering af økonomiske grunde. Det kan godt gøre én betænkelig, når man tænker på den regering, vi har, selv om jeg

dog ikke mener, at vi ikke skal bruge alle pengene inden for sundhedssektoren.

Jeg synes også, det er positivt, at man får lavet nogle statistikker over de områder i landet, hvor der er flest skader – eller sagt på en anden måde: Også de steder, hvor der er færrest skader. Det er i hvert fald noget, man har brug for inden for sundhedsområdet.

Det er også positivt, at culpereglen er omtalt, som den er, og at det i fremtiden bliver patienterne, der får medhold, således at de ikke skal bevise, at de har fået en eller anden skade f.eks. på et sygehus. Det er noget, vi ser meget positivt på.

En af de ting, man kan sætte spørgsmålstegn ved, er, at psykiatriske skader ikke er medtaget. Jeg vil da godt medgive ministeren, at det kan være vanskeligt, men det er noget af det, vi under udvalgsarbejdet er nødt til at se på.

Skader pådraget på grund af medicin er heller ikke med. Jeg ved godt, at det er på baggrund af nogle EF-regler, og jeg har set, at man fra medicinfabrikanternes og apotekernes side har sagt, at man godt vil lave sine egne regler. Men det er og bliver lidt mærkeligt at have nogle regler i denne lov og andre ved siden af. Så har vi ikke rigtig check på medicinskader og erstatninger.

Jeg tror, at antallet af skadesanmeldelser er sat alt for lavt. Ministeren regner med 2.000, men i den rapport, der ligger til grund for lovforslaget, regner man med 2.500. Det indicerer, at det ikke er tilstrækkeligt med de penge, der er afsat til dem, man regner med det kommer til at gå ud over.

Også 10-års-forældelsesfristen kan man sige er lavt sat. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der for øjeblikket er ved at vise sig nogle skader, der er pådraget på baggrund af nogle ting, der er sket for 30-40 år siden. Jeg mener, man bør åbne op, således at man ikke helt lukker af for skader, der er pådraget for mere end 10 år siden.

Jeg vil godt lige påtale, at der i bemærkningerne står, at det ikke skal kunne betale sig at vente med at klage, forstået således, at man måske tror, at der er nogle mennesker, der har pådraget sig en skade, der vil vente for at få en større erstatning. Jeg tror, at de mennesker, der har pådraget sig en eller anden skade, med det samme vil gå til læge eller patientklagenævn og prøve at få erstatning.